

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านฝ้อ

เรื่อง

การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภทกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด
ใช้แล้วหรือเหลือใช้ พ.ศ. ๒๕๖๕

เทศบาลตำบลบ้านฝ้อ
อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี

ประกาศเทศบาลตำบลบ้านฝื่อ
เรื่อง เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านฝื่อ
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกิจการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด
ใช้แล้วหรือเหลือใช้ พ.ศ. ๒๕๖๕

ด้วยเทศบาลตำบลบ้านฝื่อ อำเภอบ้านฝื่อ จังหวัดอุดรธานี ได้จัดทำร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านฝื่อ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกิจการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งสภาเทศบาลตำบลบ้านฝื่อได้มีมติเห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติในการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ และประกอบกับคำสั่งจังหวัดอุดรธานี ที่ ๕๗๘๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่อง การมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ผนวก ๖ ข้อ ๕ มอบอำนาจให้นายอำเภอปฏิบัติราชการแทนในการพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติ ตามมาตรา ๖๒ นายอำเภอบ้านฝื่อในฐานะผู้รับมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี จึงให้ความเห็นชอบแล้ว ตามหนังสือที่ อค ๐๐๒๓.๑๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านฝื่อ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกิจการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันที่ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านฝื่อ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายอำนวยการ อุดมเจริญไมตรี)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านฝื่อ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านฝ้อ
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภทกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ซำรุด ใช้อแล้วหรือเหลือใช้ พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านฝ้อ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ซำรุด ใช้อแล้วหรือเหลือใช้ ที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านฝ้อ อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี เพื่อกำกับดูแลการประกอบกิจการให้ถูกต้องตามกฎหมาย และสนับสนุนแนวทางแก้ไขปัญหาคารกอดแยกซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์โดยการเผา

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๐ (๓) ได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดวิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ประกอบกับมาตรา ๓๒ (๒) กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพ หรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษาสุขอนามัยของประชาชน การรักษาสภาวะแวดล้อมที่ดี รวมทั้งเพื่อกำกับดูแลการประกอบกิจการให้ถูกต้องตามกฎหมาย และสนับสนุนแนวทางแก้ไขปัญหาคารกอดแยกซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์โดยการเผา โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๐ (๓) และมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงเห็นควรให้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านฝ้อ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ซำรุด ใช้อแล้วหรือเหลือใช้ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลบ้านฝ้อ ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านผือ
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภทกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ซำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านผือ ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ซำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๐ (๓) มาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลบ้านผือ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบ้านผือ และผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี จึงตราเทศบัญญัติ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านผือ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ซำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ตั้งแต่วันที่พ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้อำนาจประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านผือ

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านผือ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ซำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้” หมายความว่า สถานที่ที่เก็บ สะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ซำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ ที่อาจก่อให้เกิดมลพิษหรือสิ่งที่ทำให้เกิดโรค ซึ่งจะมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ในบริเวณข้างเคียงนั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องมลพิษทางอากาศ ทางน้ำ ทางดิน ทางเสียง แสง ความร้อน ความสั่นสะเทือน รังสี ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า เป็นต้น

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางดิน” หมายความว่า สภาวะของดินอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“สถานประกอบการขยะอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า สถานประกอบการที่ทำกิจการเกี่ยวกับของเสียที่ประกอบด้วยเครื่องใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่เสีย และเจ้าของไม่ต้องการแล้วหรือหมดอายุการใช้งานจากสภาพที่ชำรุดแล้ว

“สถานประกอบการขยะรีไซเคิล” หมายความว่า สถานประกอบการที่ทำการค้าตัดแยก และรับซื้อขายเศษวัสดุที่ใช้แล้วหรือเหลือใช้ เช่น แก้ว พลาสติก กระดาษ เศษโลหะและอื่น ๆ

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

ข้อ ๕ ให้การประกอบกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลบ้านผือ

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับหรือสถานประกอบกิจการใด ที่เข้าข่ายเป็นโรงงานหรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ผู้ประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

๗.๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

(๑) สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนา สถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่สาธารณะ ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร ทั้งนี้ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญของประชาชน เว้นแต่มีเหตุอันสมควรประการอื่นตามเงื่อนไขเฉพาะของเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเป็นผู้ประกอบกิจการรายเก่าที่เคยได้รับใบอนุญาตแล้ว

(๒) สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องมีรั้วรอบบริเวณสถานประกอบกิจการ

๗.๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาคารประกอบกิจการ

(๑) อาคารประกอบกิจการต้องมีความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) พื้นที่ต้องทำด้วยวัสดุแข็งแรงทนทานทำความสะอาดง่ายไม่ดูดซึมน้ำ เรียบ ทนต่อสารเคมี ไม่มีน้ำขัง

(๓) ฝาผนังและเพดานของอาคารต้องทำด้วยวัสดุทนไฟคงทนทำความสะอาดง่าย และไม่ดูดซึมน้ำ

(๔) บริเวณที่ปฏิบัติงาน และทางเดินต้องมีพื้นที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

(๕) จัดให้มีการระบายอากาศที่เพียงพอและเหมาะสมตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๖) จัดให้มีความเข้มของแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสมกับลักษณะงานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

๗.๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

(๑) เครื่องจักรอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับการใช้งาน และมีการตรวจสอบบำรุงรักษาให้อยู่สภาพดี

(๒) การออกแบบติดตั้งเครื่องมืออุปกรณ์ในลักษณะที่มั่นคงปลอดภัย สามารถทำความสะอาดเครื่องจักร เครื่องมือ และบริเวณที่ตั้งได้ง่ายและทั่วถึง

(๓) การจัดวางเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงาน เช่น อุปกรณ์ยกวัตถุ รถเข็น และสายพานลำเลียง เป็นต้น ต้องจัดให้เป็นระเบียบไม่กีดขวางทางเดิน

(๔) กรณีที่มีวัตถุอันตรายต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ

(๕) ต้องมีน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาดไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ

(๖) สถานที่ตั้งน้ำดื่มควรอยู่คนละบริเวณกับวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้ว หรือเหลือใช้ เพื่อไม่ให้เกิดการปนเปื้อน

๗.๔ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะการเก็บสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

๗.๔.๑ สถานที่ประกอบกิจการต้องจัดเก็บสิ่งของ ดังนี้

(๑) จัดเก็บเป็นหมวดหมู่ตามประเภทของวัตถุเช่น โทรทัศน์ ตู้เย็น จักรยานยนต์ ซากผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์และอื่น ๆ เป็นต้น

(๒) ควรวางวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ให้เป็นหมวดหมู่ และเป็นระเบียบไม่ก่อให้เกิดอันตราย

๗.๔.๒ การขนย้ายวัตถุสิ่งของที่ชำรุดแล้วหรือเหลือใช้ โดยใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม และปลอดภัยไม่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ไม่กีดขวางการจราจรในทางสาธารณะ อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

๗.๕ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงานและการป้องกันเหตุรำคาญ

(๑) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันและระงับอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยทุก ๖ เดือน และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนด

(๒) จัดให้มีป้ายเตือนภัยและข้อปฏิบัติงานติดตั้งตามตำแหน่งที่มองเห็นได้ชัดเจน

(๓) จัดให้มีตู้ยาพร้อมเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๔) จัดให้มีและใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอและเหมาะสม ตามลักษณะการปฏิบัติงาน เช่น แว่นตา หน้ากากนิรภัย รองเท้าหุ้มข้อ/หุ้มแข้ง ถุงมือหนา เครื่องป้องกันเสียง และผ้าปิดจมูก

(๕) ผู้ประกอบกิจการและผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการอบรมให้ความรู้ ด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยในการประกอบวิชาชีพ เช่น อันตรายจากสารเคมี และวัตถุอันตราย เป็นต้น

(๖) จัดให้มีการตรวจสอบระบบไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยปลอดภัยอยู่เสมอ และควรติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้าดูดหรือลัดวงจร

(๗) จัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพประจำปีให้แก่พนักงาน/ลูกจ้าง

(๘) ห้ามดำเนินการเผาซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ภาชนะบรรจุ สารอันตรายที่ใช้แล้ว โฟม ยางรถยนต์ทุกชนิด สายไฟ และวัสดุเหลือใช้อื่น ๆ

(๙) จัดให้มีมาตรการ วิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันเหตุรำคาญ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่โดยปกติแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๑๐) จัดให้มีการควบคุมป้องกันผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ ของสถานประกอบการ มิให้มีกลิ่นเหม็น เขม่าควัน เสียงและฝุ่นที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงและผู้สัญจรไปมา

๗.๖ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย ของเสียอันตรายและสิ่งปฏิกูล

(๑) ต้องมีวิธีการจัดการและป้องกันน้ำเสียไม่ให้ไหลลงแหล่งน้ำสาธารณะ ที่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ และเป็นอันตรายต่อสุขภาพชุมชน

(๒) สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บรวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยอื่น ๆ ที่ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อีกให้ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

(๒.๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณ ประเภทของขยะที่เกิดขึ้น รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒.๒) มีระบบการจัดการขยะปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใด ที่ก่อให้เกิดเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๘ ถ้ามีความประสงค์จะเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติมสถานที่ประกอบกิจการ จะต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องยินยอมและให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเข้าตรวจสถานที่เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการค้านั้นได้ ในเวลาอันสมควรเมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๙ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในเทศบัญญัตินี้ก็ได้ ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๐ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๔) อื่น ๆ ตามที่เทศบาลตำบลบ้านฝ้อ ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าละสิทธิ

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอ พร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ ก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านฝ้อเท่านั้น การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุภายใน ๙๐ วัน เมื่อได้ยื่นคำขอ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมต่อพนักงานท้องถิ่นตามอัตราที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้แล้ว

ให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๗ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๒

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติ นี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับ กรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่ กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้ บอกละเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับ จนครบจำนวน

ข้อ ๑๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลบ้านผือ

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในส่วนสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่น คำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่ กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึก การแจ้ง ความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ ข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับ ใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้อง ไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้

ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ ใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๒ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษ ตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๓ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านฝื่อ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิ.ย. ๒๕๖๕

(ลงชื่อ)

(นายอำนาจ อุดมเจริญไมตรี)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านฝื่อ

(ลงชื่อ)

เห็นชอบ

(นายวิมล สุระเสน)

นายอำเภอบ้านฝื่อ รักษาราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี